

TÉMA MĚSÍCE

KAPLIČKA V NOVÉM KABÁTĚ

Studie rekonstrukce kapličky (M1 Architekti)

foto archiv obce

Rekonstrukce kaple Panny Marie na křižovatce ulic Mělnická a Měšická by měla do měsíce začít. Projekt rekonstrukce vznikl už před rokem a teprve napodruhé se letos podařilo získat na stavební úpravy dotaci. Celkové náklady by se měly pohybovat kolem 800 tisíc korun. Více než polovinu z této částky by měla pokrýt dotace Ministerstva zemědělství. Zbytek uhradí obec.

„Obec netvoří jen velké nové stavby. Záleží mnohdy víc na drobných viditelných počinech, které lemují denně cestu do práce, do školy nebo na autobus. Nemáme v obci mnoho významných kulturních památek. O to víc bychom si měli hledět těch několika historických staveb, které proměna obce časem nepohltila. Proto jsme se také opakovaně snažili sehnat na opravu kapličky peníze,“ říká starosta Martin Kupka s tím, že na nový dotační titul upozornil obecní radní Jan Havlíček.

Přesnější dokumentace o původu a výstavbě líbeznické kaple Panny Marie se nedochovala. V obecní kronice se píše až o její obnově: „Pěkná kaplička P. Marie při silnici k Měšicům obnovena byla r. 1820 nákladem hraběnky Anny Nosticové, rozené Perier Burdet Esquire; kapličku posvětil vikář a děkan Fr. Obstzierer z Brandýsa n. Labem. Kdy byla založena, není známo; dle jejího slohu stalo se to asi v 2. polovici 18. století.“ Víme tedy, že tu na křižovatce cest hledí na všechny projíždějící a procházející více než dvě století. Je jedním ze svědků rozkvětu baroka v českých zemích. Jedním z jeho silných projevů byl mariánský kult. Podobné kapličky tehdy podél cest rostly jako houby po dešti. A stejně tak i boží muka. Barokní člověk potřeboval ke svému životu trvalou připomínku přítomnosti Božího řádu na zemi. Přesně tuto roli plnily všechny kaple, kapličky, kříže a boží muka. Krajina dostávala nové prvky, které měly poutníky vést a ukazovat jim cestu, a to i v přeneseném smyslu – tedy nejen na cestu po zemi, ale také na cestu k nebi. „V dnešní

době nemusí mít kaple pro všechny stejný význam. Patří ale do naší krajiny. Básník by možná ještě přidal: Patří do naší krajiny srdce. Ať chceme, nebo ne chceme, spoluvytváří naši obec a naše prostředí. Působila zatím trochu jako oukropek. Plánovaná úprava by ji měla posunout trochu do popředí a připoutat více naší pozornosti. Často se mluví o tom, jak je důležité vnímat vlastní kulturní kořeny. Byly bychom rádi, kdyby k tomu opravená kaplička přispěla – nejen slovem, ale viditelnou a trvalou změnou,“ říká starosta obce. Kaplička dostane novou fasádu a lépe se vyřeší také její odvodnění. Hlavní změnou bude ale úprava bezprostředního okolí. Kolem kapličky by měla vzniknout kamenná kruhová plocha. Architekti nakonec vybrali jako materiál pískovec, který byl v barokní době nejčastěji využívaným stavebním materiálem u nás. Úpravy si vyžádají i drobný zásah do komunikace a přilehlého parkoviště. „Cílem rekonstrukce je, aby kaplička dostala význam a důstojnou pozici, kterou si zaslouží. Jaquelin Kennedy kdysi řekla: „Kdo v době kulturní stagnace zachraňuje, ten tvoří.“ Chtěli jsme našim návrhem úpravy němému svědku všech přechodných proměn obce a nezdolnému bojovníku podat pomocnou ruku. Nepochybně kolem ní jezdily německé tanky i černé tatrovky komunistických pohlavů. Zaslouží si patřičnou úctu. Měla by být dál metaforou strážce duchovních hodnot na asfaltové křižovatce materiálního shonu,“ říká architekt Jan Hájek, který proměnu kapličky navrhl.

-mk-

SLOVO STAROSTY

Milí čtenáři,

rozmohl se nám tady takový nešvar... Jistě jste všichni poznali citaci ze slavného českého filmu. Dnes je ale podle mého soudu na místě. Zvykli jsme si, že si na úřadě pravidelně stěžují sousedé, kterým vadí nesnesitelné kokrhání kohouta a kvokání slepic. Trpělivě vysvětlujeme, že něco takového k životu na vesnici patří. Jen jsme k tomu zatím nevydali žádnou vyhlášku. Takže na papíře to není. Začneme o tom ale uvažovat. Bude tam pro zdejší i všechny budoucí generace psáno černé na bílém: Kokrhati všem počestným a služby dbalým kohoutům na vesnici za časného rána se pro všechny normální věky věků povoluje. Stejně tak mají slepice vyhrazeno po celý den dle svého uvážení kdá-kati. A psi mají povoleno štěkati, kočky mňoukati, ba dokonce se i mrouskati. To celé bez předem schváleného harmonogramu, akustického limitu a kastrovačního plánu.

Zpět ale k onomu nešvaru. Možná jste zaznamenali, že se jednoho rána na mnoha místech v obci objevil anonymní plakát, který se postavil hrdinně, leč bez podpisu hrůznému kvílení sirény. Rád bych tu zde, i bez zbytečných příkras vysvětlil, proč se na současném stavu nic nezmění, a to ani do budoucna. Obecní siréna je zapojena do integrovaného záchranného systému. Rozezní se vždy na základě přímé výzvy krajského dispečinku hasičů na Kladně. Není to tedy tak, že by starosta potouchle podle toho, jak si ve své školoblosti umane, zmáčknul červené tlačítko. Zvuk sirény má důležitou funkci: svolat členy zálohové jednotky sboru dobrovolných hasičů do akce kdykoli si to situace vyžádá. Je pravda, že o letošních prázdninách bylo těch poplachů více než kdy před tím. Je to ale dáno skutečnými problémy v obci a okolí. Naši hasiči zasahovali u celé řady požárů na polích a loukách. Zároveň ale vyjžděli například k požáru rodinného domku v Sedlici, k nehodám na silnicích a také k pomoci zdravotnickým záchranářům.

Ani v 21. století ale nemáme lepší způsob, jak uprostřed noci povolat do akce vyškolené dobrovolníky – hasiče. Připouštím, že je zvuk sirény uprostřed noci nepřijemný. Pro dobrovolné hasiče ale znamená se uprostřed noci probudit, bez jakéhokoli nároku na odměnu vstát, rychle se sebrat a dorazit do zbrojnice, rychle se převléci do zálohové uniformy a vyrazit na pomoc. Dnes může hořet trafostanice, zitra pole za vaší zahradou, pozítří váš dům. Myslím, že v tomto světle je občasné probuzení sirénou docela přijatelná daň za požadované bezpečí. Stačí chvíli počkat a pak znovu usnout, nebo v nejhorším případě pár minut bdít. Samotní hasiči se v tom čase patrně budou snažit někoho neznámého zachránit či zabránit větším škodám.

Anonymní tvůrce plakátů se zeptal, zda by to svolání hasičů v 21. století nešlo řešit jinak. Zvažovali jsme opravdu různé varianty, ale siréna se pořád ukazuje jako nezastupitelná. Zatím žádný dostupný systém není schopen v krátkém čase vzbudit náraz všechny dobrovolné hasiče a ostatní nechat v klidu spát.

S prosbou o větší toleranci a přáním krásných srpnových večerů

Váš starosta

Číslo měsíce: 8 – tolik výjezdů měla v létě Jednotka sboru dobrovolných hasičů obce Líbeznice

i ROZHOVOR

POMOCNÁ RUKA PRO DŮSTOJNÉ POSLEDNÍ DNY

Hovořit otevřeně o smrti je u nás pořád trochu neobvyklá věc. Po mnoho let se konec lidského života vytlačoval především do nemocnic a ústavů. Teprve v poslední době se více hovoří o tom, že odchod je přirozenou součástí života a že lidé v konečném stadiu svých vážných nemocí mohou zůstat v rodinném kruhu. Aby to bylo možné a rodiny to byly schopny zvládnout, rozvíjí se i u nás mobilní hospicová péče. K dispozici je díky Věře Petráčkové a jejím kolegyním i v Líbeznicích a bezprostředním okolí.

Založila jste spolu s několika kolegyněmi a manželem Hospic Tempus. Jak jste se k tomu nápadu vůbec dobrala?

Abych byla upřímná, založit hospic nebyl můj původní záměr. Chtěla jsem v hospici pracovat, věnovat se přímé péči o člověka, což jsem také nějakou dobu dělala. Kolegyně, se kterými jsem se tam potkala a sblížila, jsou báječné ženy s obětavou touhou pomáhat lidem. Během naší spolupráce jsme poznaly, jak jsou tyto služby nedostupné a jak velmi důležité pro pečující rodinu jsou. Rozhodly jsme se být víc k dispozici našemu blízkému okolí, a tak jsme se osamostatnily.

Kdy jste vlastně začali s poskytováním hospicové péče v našem regionu?

Spolek HOSPIC TEMPUS, z. s., vznikl v březnu letošního roku a zhruba od poloviny dubna máme zaregistrované služby u Krajského úřadu Středočeského kraje a od té doby taky aktivně pracujeme.

Měla jste zkušenosti odjinud jako jedna z ošetřovatelek. Ted' hospic vedete. V čem je ta role odlišná?

Je to jiný druh zodpovědnosti. Vlastně se tu potkávají dva. Ten původní je založený na respektu z jedinečnosti každého člověka a na snaze rozeznat jeho aktuální potřeby a ten nový se týká naší existence. Dostatek peněz na provozní náklady. Ale nemyslím, že bych hospic vedla. Spíš se cítím být součástí týmu, ve kterém každý má svou nezaměnitelnou roli. Práce ošetřovatelky mě ale těší víc než shánění peněz a zodpovědnost za administrativu.

Jaký by měl být váš hospic do budoucna? Jak velký, na jakém území byste chtěli služby poskytovat?

V současné době nabízíme svou pomoc na území okresu Mělník a Praha-východ. A u toho pravděpodobně také zůstaneme. Máme zde všechny trvalá bydliště a tím pádem můžeme být včas u pacienta, když nás potřebuje. Do budoucna bychom zůstali rádi i nadále malým týmem a moc by se nám líbilo mít zdravotní sestru na plný úvazek.

Kdo vlastně z hlediska profese a vzdělání působí ve vašem týmu?

V přímé péči působíme čtyři. Odborným zástupcem zdravotních služeb je paní Mgr. Dita Brezováková, která je všeobecnou zdravotní sestrou a má vzdělání v oboru paliativní péče a ošetřovatelské péče v geriatrici. Sociální služby zajišťuje paní Mgr. Alice Semiánová, DiS., která je absolventkou vysoké školy

Věra Petráčková

foto -na-

psychosociálních studií a také má vzdělání v oboru paliativní péče.

Další členkou našeho týmu je slečna Bc. Tereza Šitínová, DiS., která je pečovatelkou a čerstvě dostudovanou zdravotní sestřičkou.

A čtvrtou působící v přímé péči jsem já. Absolvovala jsem Kurz pro pracovníky v sociálních službách a v našem hospici jsem především pečovatelkou. Jsem také předsedkyní spolku HOSPIC TEMPUS, z. s., a zajišťuji finance na naše provozní náklady.

Součástí našeho týmu je také můj skvělý manžel, který mě podporuje a obětavě nám obstarává transport elektrického polohovacího lůžka.

Vaše péče je placená, nebo ji hradí zdravotní pojišťovny? Z čeho vlastně žijete?

Před časem jsme se všechny čtyři potkaly v jednom hospici jako dobrovolnice.

Když jsme se osamostatnily, rozhodly jsme se prozatím poskytovat naše služby klientům zdarma a také bez nároku na honorář. Je to proto, že tu práci vnímáme spíš jako poslání než placenou službu. Pomáháme lidem ve svém volném čase. Živí nás naše civilní zaměstnání. Chceme především pracovat s lidmi, pečovat a pomáhat a nezahlcovat se nadměrnou administrativou.

Na provozní náklady vynaložíme za rok kolem 150 000 Kč. Naše investice do tohoto poslání je čas, práce, pohonné hmoty a amortizace osobních aut, kterými dojíždíme za klienty. Ostatní peníze získáváme od laskavých dárců z řad přátel a některých firem, které vyslyšely naše prosby, podaly jsme žádosti o některé vypsané granty u známých nadací, žádáme podporu obcí a měst v regionu, kde působíme. Ráda bych tady na tomto místě poděkovala především vám, pane starosto! Ceníme si vaší pomoci, díky níž jsme včas zaregistrovaly naše služby

a mohly tak požádat a získat dotaci od Krajského úřadu Středočeského kraje. Vážíme si toho, že nás podporujete.

Jak je možné o vaše služby požádat?

Lidé nás mohou požádat o pomoc na telefonním čísle 720 557 554 nebo prostřednictvím e-mailu hospic@hospictempus.cz a nebo použít komunikační schránku na našich webových stránkách www.hospictempus.cz.

V čem přesně vaše pomoc a práce spočívá?

Abychom převzali klienta do péče, musí být naplněny některé podmínky. Především požadujeme zprávu ošetřujícího lékaře o propuštění do domácí paliativní péče.

Vzhledem k tomu, že prozatím nemáme vlastní lékáreň, můžeme se starat jen o takového pacienta, který bude zajištěn svým praktickým lékařem.

Dále je nezbytná celodenní přítomnost pečující osoby z rodiny. Nemusí to být stále jeden člověk. Pečujícímu pomáhá, když se členové rodiny u nemocného prostřídají.

S rodinou se domluvíme o jejich představě o tom, co by od nás potřebovali, zapůjčíme bezúplatně elektrické polohovací lůžko a ostatní pomůcky potřebné k péči o nemocného člověka, předběžně si domluvíme termíny návštěv zdravotní sestry a pečovatelek, které se v průběhu samozřejmě přizpůsobují aktuálním potřebám rodiny a klienta, nabídneme pomoc při podání žádosti o příspěvek na péči. Jsme nepřetržitě v telefonickém kontaktu po celou dobu naší spolupráce, to znamená 24 hodin denně, 7 dní v týdnu.

Náš personál pečujícím ukáže, jak se o nemocného starat. Zdravotní sestry pravidelně docházejí do domácnosti, průběžně kontrolují zdravotní stav klienta, podávají léky (injekce a infuze), včetně opiátů, převazují rány, měří fyziologické funkce, poradí s pitným režimem a stravováním a také ohledně příznaků těžké nemoci, jako jsou například bolest, dušnost, nevolnost, zácpa...

Pečovatelky pomohou s hygienou, naučí pečující osoby bezpečnou manipulaci s ležícím klientem na lůžku, vysvětlí a ukáží správné polohování a důležitost péče o pokožku celého těla. Snažíme se také vytvořit pečující osobě dostatek času pro načerpání nových sil pomocí odlehčovacích služeb.

Naši snahou je, aby umírající netrpěl nesnesitelnou bolestí a aby byla zachována jeho lidská důstojnost. Podporujeme pečující osobu a posilujeme její odhodlání zvládnout až do konce tuto psychicky náročnou životní situaci.

Jste schopni své pacienty navštívit i několikrát denně?

Pokud je to nutné, tak ano. Ale prakticky je to tak, že trávíme v rodině během návštěvy několik hodin. V průměru 4–6. Přijždíme a zůstáváme, dokud nás potřebují. Dokud to stav klienta a situace v rodině vyžaduje.

Co můžete udělat pro rodiny nemocných, pokud ještě váhají, zda péči o maminku či tatínka doma zvládnou? Podle čeho rozlišovat, kde to ještě je možné a kde už ne?

Popovídat si s rodinou o tom, co jsme schopni poskytnout jejich blízkému a jim samotným. Důležitý je osobní kontakt s rodinou, nabídneme pomoc ještě před přijetím klienta do péče (příprava pomůcek, prostředí, dohovor s praktickým lékařem a ošetřujícím lékařem atd.). Nikdy ale nevyvíjíme žádný tlak! Pečující rodina se musí sama rozhodnout, zda situaci zvládne.

Dá se vůbec říct, do jaké míry jde o pomoc ryze zdravotní a do jaké míry i psychologickou?

Tyto dvě složky od sebe nelze oddělit. Hospicová péče zahrnuje zdravotní i psychologickou pomoc současně.

Jak moc se můžete věnovat i samotným rodinám, které se svým blízkým tráví poslední dny života?

V některých situacích potřebuje pomoc spíše rodina než samotný klient. Například u klienta strávíte 30 minut zajištěním zdravotní péče, klient pospává, v dané situaci mu nic nechybí, nestrádá bolestí ani jinými symptomy doprovázejícími umírání.... Na druhé straně pečující manželka nebo děti přemýšlejí nahlas, zda vše, co dělají, dělají správně, vzpomínají na společné chvíle, vyčítají si, že to, co teď cítí, není správně... Setkáváme se s různými pocity a reakcemi. Důležité je naslouchat, podporovat, neodsuzovat, chválit.

Dává moderní medicína nové možnosti i v domácí péči?

Určitě, spoustu zdravotních problémů lze řešit v domácnosti klienta, aniž by byl hospitalizován v nemocnici.

Může naopak nemocnice nebo kamenný hospic poskytnout něco víc?

Kamenný hospic má navíc prvek jistoty okamžité pomoci lékaře, ovšem neodvrátí nevyhnutelné... Poskytuje jistotu pro rodinu, která se necítí silná zvládnout situaci za podpory doma, třeba v těch případech, když je pečující sám, rodina nemá dostatečnou finanční podporu od státu, od zaměstnavatele....

Podle mého názoru nemocnice nemůže poskytnout něco víc, co je víc než zemřít se svými příbuznými, mít možnost se se všemi rozloučit, umřít ve svém útočišti před světem. V nemocnici se stává, že ležíte na pokoji s dalšími pacienty, přijde zdravotní sestra změřit vám teplotu, za chvíli ošetřovatelka vedle paní dáť misku, za chvíli jiné paní převázat dekubitus.... Kde je ten klid.... Kde je vaše příjemná hudba, kterou jste měla tak ráda, kde je možnost vyslovovat poslední přání?

Jedna pečující dcera mi po smrti maminky řekla: „Maminka odešla jako dáma!“ K tomu není co dodat.

Práce s nejvážněji nemocnými je náročná fyzicky i psychicky. Co vám osobně dává sílu a co ji naopak bere?

Sílu nám dává – v uvozovkách – spokojenost rodin, které chtěly a měly tu možnost postarat se o svého nejbližšího do konce. Vděk rodin za klidné a důstojné umírání jejich nejbližších. Smysl naší práce vyjadřuje třeba i to, že rodiny vyhledávají kontakt s námi i po úmrtí klienta – zvou nás na návštěvy, píšeme si zprávy, zajímají se, jak se nám vede. Následná péče o pozůstalé je součástí naší práce.

Mám obrovskou úctu k lidem, kteří dokážou věnovat svůj čas, energii a vlídnou péči svému blízkému člověku. A těší mě, že takových lidí přibývá.

Vysilující je konkurenční boj mezi domácí a hospicovou péčí, nedostatek finančních prostředků, které bychom použili pro klienty...

O smrti se u nás v porovnání s jinými zeměmi otevřeně hovoří málo. Co je podle vás nejdůležitější pro zvládnutí odchodu ze života?

Smířit se se svým prožitým životem, se svými blízkými, odpustit sobě i svému okolí...

Pane starosto, jsem ráda, že jsem se s vámi, díky své práci, mohla osobně seznámit. Vážím si vás jako člověka a fandím vám jako politikovi. Děkuji vám za prostor a čas, který jste nám poskytl, a přeji vám, ať se vám daří ve všem, co děláte.

-na-

TÉMA

OHEŇ, VODA, VÍTR, RADIACE, ÚNIK CHEMIKÁLÍ I TERORISMUS

A to nejsou pochopitelně ani zdaleka všechna nebezpečí, která na nás číhají v 21. století! Krizové situace, které se mohou odehrávat na druhé konci republiky, kraje, okresu, ale i obce, potažmo za humny. Únik chlóru ze Spolany Neratovice, přílivová vlna z protřžené hráze rybníka proti proudu potoka, hořící pole těsně za vsí, blížící se větrný orkán, krupobití, přívalový déšť či nedej bože teroristický útok ve škole či vstup nepřátelských vojsk na území naší republiky; to všechno mohou být aktuální problémy dneška.

Zlaté branné cvičení s „ipéchaó“ při cvičném zamoření budovy kouřem či chemickými zbraněmi za dob studené války, kdy se vyhlašoval poplach lokálně, a to úderu na zavěšenou kolejnici. Kolejnice dnes nikde běžně nevisí, o železné tyči vhodné k úderům do ní ani nemluví, síť mobilních operátorů zkolabovala, nastal výpadek proudu... jen sířena integrovaného záchranného systému (IZS) díky

záložnímu zdroji spouští svůj intenzivní a uší rvoucí nepřerušovaný tón.

Ne, dnes to opravdu není cvičení, dnes může jít někomu o život! Za chvíli se ozývá hudební interval kvarty HOŘÍ a vyjíždí jednotka sboru dobrovolných hasičů obce a podle pokynů dispečera IZS zasahuje, kde je potřeba – hromadná dopravní nehoda, hašení požárů, likvidace ropné skvrny,

odstranění stromů spadlých na cestu nebo vyprošťování uvízlých lidí i zvířat v rozvodněné řece. Třeba dvakrát za noc, třikrát denně, prostě podle situace.

V SOUČASNOSTI POMÁHÁ INTEGROVANÝ ZÁCHRANNÝ SYSTÉM

Je sucho a hrozí nebezpečí požárů; stačí jiskra a pole je v plamenech a oheň se kvůli větru šíří směrem na nic netušící obyvatele rodinných domů. Vlastně ne netušících, líbězníků díky funkční sířené nebezpečnou situaci zaznamenají. Třeba i s pomocí pronikavému signálu dokážou včas a bezpečně opustit svůj domov před nebezpečím ohně, vody, větru... ale to už bych se opakovala.

Pro doplnění – každou první středu v měsíci se v pravé poledne provádí kontrola funkčnosti sířeného záchranného systému. Tak se, prosím, neleknete.

Ing. Ludmila Červínová, která se na rozdíl od anonymního pisatele umí podepsat

STAVĚLI TESAŘI ZEDNÍKŮM LEŠENÍ...

... zpívá se v jedné z lidových písní, která jako by byla o prázdninových Líbeznících. Lešení sice nahrazují vysokozdvizné plošiny či jeřáby, ale stejně se celé léto stavělo a stavělo.

Během prázdnin se *dotočil* kolem krku základní školy *červený šáteček* (lidová) na venkovních zdech hudebního a společenského sálu. Přeci jenom červený nátěr původně přírodního dřevěného obkladu dodal nástavbě školy ten poslední šmrnc.

NOVÝ CHODNÍK U BENZÍNOVÉ STANICE, MODERNIZACE CHODNÍKŮ V MĚLNICKÉ ULICI

Jednou ráno, přišel vítr... jenom dlaždič zůstal dole, chodník dláždil (Buty) podél ulice Mělnické od kostela až k zahradnictví. Stavební akce na „zvýšení bezpečnosti pěších podél průtahu silnice II/243 v obci Líbeznice pomocí modernizace chodníků po obou jejích stranách, která je spolufinancována Evropskou unií“, se naplno rozběhla koncem

července. Vzhledem k rozsáhlým zemním pracím a malému prostoru na silnici jsme museli přistoupit k řízení dopravy kyvadlově pomocí semaforů; vždy ale mimo ranní i odpolední špičku. I když se mohlo zdát, že práce neodsypají, tak vězte, že opak je pravdou – neviditelná práce na koordinaci zemních prací a přeložek elektrického i komunikačního vedení včetně instalace nového semaforu na přechodu a jeho nasvětlení si vyžádala hodně práce u stolu mezi zástupci jednotlivých zhotovitelských firem.

MLHOVIŠTĚ V AREÁLU ZDRAVÍ VYRÁBÍ OSVĚŽUJÍCÍ MLHU

Každý řidič ví, že se svým vozidlem PKW či DKW musí na pravidelnou STK, aby ho OP či PČR při zastavení jeho PKW nepokutovala za prošlou TK. Vbrzku bude řidič i DKW moci využít služeb nové STK na S naší obce. Provedení STK chvilku trvá, a tak se řidič může vydat bezpečně na procházku Líbeznic po zbrusu novém chodníku k benzínové stanici a dál do centra obce po chodníku sice starším, ale přesto pohodlném. A hlavně bezpečném. A jestli s vaším PKW či DKW dopadne na STK vše OK, nebudete muset dát své *Dé Ká Vé eS Pé Zet A Bé Té dvacet pět padesát do šrotu* (I. Mládek).

Mží ti do vlasů (L. Štáidl) si může zazpívat každý, kdo si šlápně na pedál mlhoviště v Areálu zdraví. V loňském roce se obec věnovala výstavbě sportovišť v podobě skateparku, workoutového

hřiště a venkovního fitness, letos přišel čas na osvěžení těla po aktivním cvičení. Co může být lepšího než v horkém dni ochladit své vytrénované tělo pod mlžnými kapičkami osvěžující vody, kterou v podobě mlhy vytvářejí čtyři trysky? Nápad postavit mlhoviště v Areálu zdraví se zrodil při pohledu do zahrady naší mateřské školy, kde podobné mlhoviště vzniklo v rámci přeměny neupravené zeleně i hrací plochy na Živou zahradu. Při horkých jarních dnech se děti kolem trysek rojily doslova jako včelíčky a užívaly si vodních radovánek. Snad si podobně budou užívat v Areálu zdraví nejen děti, ale i dospěláci, sportovci i prostí návštěvníci Arča.

NA FOTBALOVÉM HŘIŠTI JSOU NOVÉ SÍTĚ A BUDUJÍ SE STŘÍDAČKY

Začátek nové fotbalové sezony se blíží milovými kroky, a tak o prázdninách vyvrcholily dokončovací práce na hřišti – po vztýčení modrozlutých sloupů pro ochranné sítě byly sítě pomocí vysokozdvizné plošiny nataženy a přišla řada na střídačky. Ocelová konstrukce se rodila pod rukama zkušeného zámečníka ve dvoře technických služeb, odkud byly obě střídačky vyzvednuty jeřábem na nákladní automobil a posléze jeřábem usazeny na připravené místo sedly tam jako... Stačilo jen *hej rup* (W + V) a už se mohlo natírat, dláždit a připravovat dřevěné obložení v duchu sousedního Dřeváku.

-IČ-

KDYŽ SE ŘEKNE BEDEKR...

... vybaví se většině z nás, turistů, knížka o zemi, městě či pamětihodnostech místa, kam se chystáme na dovolenou. Takže vlastně průvodce.

Ano, slovo průvodce se stalo během skoro dvou století synonymem ke slovu bedekr. Potomci německého nakladatele Karla Baedekera na to mohou být právem hrdí; v roce 1827 založené nakladatelství se proslavilo publikacemi turistických průvodců, kterým se zcela běžně říká bedekry. Bedekr si bereme do hor, k moři, na poznávací zájezd, do národního parku a... také si ho můžeme vzít jako průvodce po českých architektonických zajímavostech. Jeden takový s názvem Bedekr Líbeznice vyšel včetně mapy v prestižním časopise *Architect +* v rubrice Cesty za architekturou.

BEDEKR LÍBEZNICE VYŠEL V ČASOPISE ARCHITECT +

Není to vůbec špatná společnost, kde se Líbeznice v pátém letošním vydání této revue pro prezentaci české a slovenské architektury ocitly. Ukázky staveb z nové Ročenky české architektury včetně rozhovorů s jejich autory (loni zde byly Líbeznice zastoupeny projektem Tři věže a Rondelem), realizované stavby administrativních budov, atypické rodinné domy zasazené přímo do lůna přírody nebo naopak rodinný dům pro automobilového závodníka, kde je nosným prvkem dílna a garáž pro sportovní vůz, a líbeznický obecní úřad, Dům služeb,

... a za mnou vidíte ukázkou toho, jak lze socialistické budovy a la kravin dát lidskou tvář
...dí místní kastelán

foto -lč-

víceúčelová tělocvična Na Chrupavce, Rondel i školní sportovní areál, skatepark v Areálu zdraví či studie nové hasičské zbrojnice a zázemí technických služeb nebo studie revitalizace původního Plickova statku. Na křídovém papíře nejvyšší kvality.

A není to ani 14 dní, kdy nové číslo časopisu vyšlo, a už si „odborní turisté“ podávají v Líbeznicih doslova dveře a pan starosta, místostarosta i architekt většiny staveb či návrhů se stávají průvodci

a kastelány pro menší či větší skupinky architektů i studentů magisterského studia. Všechny 15 zajímavých míst v obci ani nelze při krátké návštěvě obce navštívit, ale díky mapě, kde jsou jednotlivá místa přehledně vyznačena včetně fotografií a jejich stručného leč výstižného popisu, nebude problém si návštěvu Líbeznice zopakovat a projet jimi třeba při cyklovýletě.

-lč-

POZVÁNKA

Srdečně zveme na

VÝSTAVU SEDMI ARCHITEKTONICKÝCH NÁVRHŮ NOVÉ HASIČSKÉ ZBROJNICE A ZÁZEMÍ TECHNICKÝCH SLUŽEB OBCE LÍBEZNICE,

které byly přihlášeny do
jarní architektonické
soutěže obce Líbeznice.

V rámci letošního posvícení
jsme pro vás připravili
výstavu pod širým nebem,
kde se můžete seznámit
nejen s vítězným návrhem
nové zbrojnice, ale i s těmi
na dalších místech.

Přijďte si prohlédnout
originální návrhy
od význačných českých
architektonických ateliérů,
které proměnily
nevzhledný dvůr za Domem
služeb jednou v park,
podruhé v náměstí či
potřetí v typickou
hospodářskou usedlost.

ZAJÍMAVÉ

1. NAROZENINY MÉLÍBEKAFE

Již je to rok, kdy byla kavárna MéLibeKafe v krásném prostředí Areálu Zdraví otevřena, a my mohli společně s vámi 15. června oslavit její první narozeniny. Den začal velkolepým příjezdem motorek nejen členů MDA RIDE v čele s předsedou a zakladatelem v České Republice Josefem „Kádou“ Kadeřábkem. S nimi jste si mohli popovídat, kromě jiného, o podpoře lidí se svalovou dystrofií. Děkujeme MDA RIDE.

Mohli jste ochutnat pивní speciál Jára Cimrmana Světoběžník z minipivovaru U Čápa v Příchovicích. Připraveny byly kulinářské speciality, například kotlíkový guláš. Pestrý byl i kulturní program. Dětská divadla, vzduchovková střelnice, živé kapely a již zmiňované setkání motorkářů.

Všichni, kdo se podíleli na přípravách a průběhu oslavy, si zaslouží poděkování.

Velký dík patří také celému vedení obce a především starostovi Líbeznic Martinovi Kupkovi, který projekt kavárny podporuje od začátku. Zúčastnil se narozenin a při rozhovoru s „Kádou“ se domluvili, že příští rok a snad i roky další tuto akci v Líbeznicích rád uvítá. Vznikne tedy další zajímavá Líbeznická tradice?

Děkuji také rodině Nedvědových za jejich volný čas věnovaný přípravám. Dále těm nejvěrnějším z vás, kteří kvůli účasti na oslavě třeba i odložili odjezd na dovolenou.

Děkuji i mé ženě, která mi věřila, a to ten rok nebyl vždy lehký. Nedávno jsme vzpomínali na čas, kdy přišla první myšlenka vybudovat kavárnu. Touhu vybudovat vlastní podnik jsem měl již dříve.

Kavárníci Baudyšovi

foto rodinný archiv

Objevila se snad někdy v prenatálním období mé dcery, která se narodila předtím, než se začalo otáčet kolo mašinerie podpisů, předpisů a povolení.

V AREÁLU ZDRAVÍ JE PŘED KAVÁRNOU I VE VNITŘ PŘÍJEMNÉ POSEZENÍ

Areál zdraví objevila právě žena při procházkách s kočárkem. Prostor je určen k relaxaci, ale něco mu chybělo. Od nápadu nebylo daleko k činům a po vyřízení nutných náležitostí, byly zahájeny stavební práce a již za měsíc byla dřevostavba kavárny podle vlastního návrhu postavena. Zde bych rád poděko-

val všem kamarádům, kteří se na stavbě a otevření kavárny podíleli.

Nyní si dovoluji citovat svoji ženu: „Máš teď děti dvě, té starší dceři jsou dva roky, mladší právě rok. Z obou máš radost a obě se ti mění před očima. Ta první roste a učí se novým věcem, ta druhá nepřibývá na velikosti, ale mění se k obrazu hostů kavárny. Sice jsi chvíli nespál, neměl rodinný život, nevěděl, kam dřív skočit, ale pak jsi uvařil svoji první kávu a věděl jsi, že tohle je ono! Plníš si svůj sen.“

DÍKY VŠEM stálým hostům, kolemjdoucím i zbloudilcům. Bez vás by kavárna nebyla kavárnou. Dřevák, bouda, stánek, nebo jak ji sami nazýváte, je tu nadále pro vás, otevřena každý den, za každého počasí.

Jakub Baudyš

LÍBEZNICKÉ SPOLKY

TÁBOR EGYPT

Třetí turnus skautských táborů střediska Willi Líbeznice se konal v Hradčanech u Mimoně na našem oblíbeném místě uprostřed lesů u řeky Ploučnice. Tábora se účastnily oddíly Klubiček, Stopařů a Štik a na část tábora přijelo i několik členů oddílu Kaktusáků.

Když jsme se sešli všichni, bylo na táboře 42 dětí a tábor skoro „praskal ve švech“. Mladší děti spaly v podsadových stanech, starší děti a vedoucí v týpí. Táborová hra nás letos zanesla až do dalekého Egypta, a tak jsme se dozvěděli spoustu zajímavého o této daleké zemi. Tábor se proměnil v město Veset, z jednoho týpí se stal chrám boha Amona a místo Ploučnice tábořištěm protékal Nil. Naučili jsme se překládat egyptské hieroglyfy, stavět pyramidu a dozvěděli se, k čemu sloužila kanopa.

Pro ty nejmenší světlušky bylo ze začátku největším dobrodružstvím dojít si v noci na záchod – vylézt ze stanu jen sama s baterkou a dojít ztemnělým lesem až na kadibudku, která se nachází kus od tábora. Pro všechny byl velkým zážitkem začátek táborové hry, kdy jsme hned první večer za velkého lijáku sledovali, jak zlí kněží probouzejí mumii z hrobu pod pyramidou za zvuků ponuré hudby a kapek deště. Bohužel se jim to podařilo, takže dalším překvapením bylo druhý den po návratu do tábora ze hry v lese zjištění, že mezitím zde řádila zlá mumie a udělala v táboře velký nepořádek. Roz-

Egyptsští bohové a bohyně

foto skautský archiv

házela klády a lodě po táboře, přenesla skautské kroje ze stanu vysoko na borovici a provedla další zlořlosti. Děti se však nenechaly zaskočit a společnými silami rychle vše uklidily a daly do původního stavu. Zbytek tábora jsme s mumii bojovali, a dokonce až na druhý pokus se nám podařilo s ní definitivně skoncovat.

Na táboře jsme s dětmi také plnili různé zkoušky, výzvy a odborky. Někteří si vyzkoušeli spát pod širákem, nechybělo ani velmi oblíbené splavování Ploučnice (tedy Nilu) na kánoích. Na výletě jsme hledali schované artefakty podle GPSky, děti si vyzkou-

šely také uvařit si oběd v kotlíku na ohništi. Podívali jsme se i do obory Velký dub, ležící uprostřed Hradčanských stěn, a dozvěděli se mnoho o zdejších obyvatelích – muflonech, daňkách, jelenech a další lesní zvěři.

Každý den na táboře je naplněn zážitky, které se vryjí dětem i dospělým navždy do paměti. Letošní tábor byl naplněn mnoha dobrodružstvími a krásnými chvílemi v kruhu přátel uprostřed okouzlující přírody. Už se těšíme na další rok.

Ivana Krausová

Retro KOUTEK

CO BY ZA TO
DALY DĚTI
Z NIKARAGUY!

Této větě z úst babiček zpravidla předcházelo – koukejte to dojst, nebo budete doma a žádný kamarádSoft!

A to by bylo pochopitelně kruté, protože nesmět jít odpoledne ven znamenalo pracovat na zahradě a sklízet lány červeného, bílého i černého rybízu. Stoličku, černou vajlinku, sednout si před obsypaný keříček a trhat a trhat nekonečné množství ovocných hroznů. Stále vidím před očima šest řad rybízových keřů v úrodném Polabí na zahradě u babičky na předměstí Poděbrad v Přední Lhotě, které se ztrácely v dále za zakřivením zeměkoule. A ke stolu byl přidělán mlýnek a už se připravoval základ na marmeládu. Pěkně povařit, nalít do sklenic, dát navrch Petózu a Petol a celofánem sklenici pečlivě zakrýt a provázekem zavázat. Většinou chyběla nějaká ingredience, tak jsme byly my děti vyslány na kole do konzumu. Kolo s názvem Pionýr se dědilo skoro z generace na generaci a bylo úžasné; zejména brzda zvaná torpédo na písčitých pěšinkách lázeňského města dělala divy.

SBÍRÁNÍ MANDELINKY
BRAMBOROVÉ, TRHÁNÍ
RYBÍZU A VAŘENÍ
MARMELÁDY I POVIDEL

Ale zpátky do špažu k marmeládám a jablkovým povidlům. Prázdniny prostě nebyly jen letní dny plné her, ale i tvrdé práce na zahradě. Sbíráni mandelinky z bramborových keříčků, trhání již zmíněného rybízu a všeho dalšího postupně dozrávajícího ovoce nebylo ale nic proti sbírání „padavčat“ mezi všude přítomnými vosami a jejich odvoz do výkupu. Nejlépe do sousední vsi – vrzavé kolečko s kovovým kolem (kdepak bantam) nebo starý kočárek s bednami spadlých jablek a už se jelo. Jediná zábava pak byla při zpáteční cestě, protože silnice vedla kolem smetáku. Jéje, tam se nacházely podklady! A těch příležitostí ke hram – krásně tvarovaná plastová láhev od Okeny či šamponu se naplnila vodou z nějaké opodál stojící nádoby s napršenou vodou, ne zcela nadoraz se uzavřela zátkou s dírkou na dávkování šamponu apod., položila se naplocho na zem nejlépe dírkou směrem k nic netušícímu kamarádovi a vši silou se na láhev duplo; to byl gejzír. Ještě si trochu zaskákat na starém pérovém gauči a zpět domů. Na lavičce „před našima“ se pomalu scházeli z podobné domácí práce propuštění kamarádi, a tak se příkop proměnil opět ve Stříbrné jezero nebo doskočiště pro skok do dálky, plot se stal skvělým místem pro přeležání (proč chodit brankou, že) a silnice se díky rozlámaným kouskům tašek bobrovek změnila na abstraktní obraz, a to včetně namalovaného „panáka“ na skákání. Večer se pak silnice stala badmintonovým kurtem, kde se skoro do tmy lámaly rekordy v počtu bez přerušení odehraných balonků – košíčků.

Je srpen a prázdniny se právě přehouply do své druhé půlky, která z nepochopitelných důvodů vždycky utíkala rychleji. Škola je ale ještě daleko, tak vzhůru za dalšími prázdninovými akcemi. Kromě her to byly i různé brigády, to abychom pochopili rčení „bez práce nejsou koláče“. Třeba točit zmrzlinu bylo fajn, naopak dost neoblíbená byla tzv. letní aktivita mládeže. Tato dobrovolná povinná 14denní brigáda na střední škole seznamovala studenty s prací v továrnách na výrobních linkách, kde

Použito z filmu Lucie, postrach ulice

jsme se mohli sami aktivně zapojit do budování rozvinutého socialistického státu. Však se nám to také kladně odráželo v posudku buď k přihlášce na školu, či při nástupu do pracovního poměru. Ještě dneska v nose cítím ten zvláštní pach horkého papíru v tiskárně Svoboda, kde jsem na lince „vyráběla“ časopis Sputnik a podobná periodika. Zlatá pachutí rybiho tuku; takže šup tam s další lžící.

Koncem srpna začínala pro aktivní sportovce doba týdenních soustředění, kde jsme nabírali fyziku do další sezony. Námí basketbalistkami nenáviděný atletický ovál ve Strakonicih mám pořád před očima, zvláště při kontrolní „dvanáctiminutovce“. Jednou jsme ji dokonce absolvovali během přípravného utkání s místním klubem, protože kompletní základní sestava podle názoru trenéra nepodávala kvalitní výkon, tak byla poslána z palubovky rovnou na ovál. Prostě galeje, ještěže byl povinný polední klid na lůžku! Čas na hry moc nebyl, zato na kytaru jo; naše únava se pak odrážela v nových textech na známé melodie. Nejtvrdší byla Čínská pomsta na nářev „Když jde Blizzard s vichřicí“ pro našeho hlavního trenéra, kdy nám byla inspirací jedna z epizod tehdejšího seriálu Setina sekundy (sjezdové lyžování, Gustavo Thöni, lyžačky na špagátu... už si to vybavujete?).

KAŽDODENNÍ DŘINA NA
SPORTOVNÍM SOUSTŘEDĚNÍ

Poslední prázdninový týden pak utekl školákům-mazákům jako voda, zvláště když je rodiče nutili k opakování učiva, nejlépe pak pravopis v diktátech. I na ruském jazyce. Jen pro prvňáčky byl tento týden nekonečný – v koutě pokoje už stála připravená nová taška s penálem, formelou, ručníkem, plátěným ubrouskem a pytlíkem s přezůvkami. Podobně jako ve filmu o Lucii, postrachu ulice, si nedočkavě počítali, kolikrát se ještě musí vyspinkat, než už konečně půjdou do té velké školy.

Vzpomínáte na Lucii a její kouzelné formeláky Ferdu a Ferdu, které tak trochu šloha v obchodáku,

Kondiční příprava

foto archiv Elča

aby se zavděčila partě, a které musela před zahájením školního roku vrátit? Malá Žaneta Fuchsová v hlavní roli, už trochu slečna Mahulena Bočanová, „nadějný“ klavírista Osvald, sympatická blondýnka i kamarád se skejtbordem vytvořili v roce 1984 nezapomenutelný nadčasový film na konec prázdnin. Přesně před 33 lety šla Lucie poprvé do školy... Copak asi dělají dětské herečky dnes? Například Mahulena hraje v divadelním spolku Háta, Žaneta dělá pomocnou režisérku v nekonečných seriálech, jen po třetí kamarádce jako by se slehla zem. Kam asi zmizela ta blondýnka s nezaměnitelným účesem? Kdo ví, kam ji zavál vítr...

A když jsme u toho vanoucího větru... září klepe na dveře a s ním podzimní hry, takže přistě vzhůru do oblak, po větru jen.

Elča

VZPOMÍNÁME

ŽIL MEZI NÁMI... LEGIONÁŘ I VETERÁN DRUHÉ SVĚTOVÉ VÁLKY

Letošní návštěvní sezonu jedné z pevností předválečného opevnění tvrze Hanička v Orlických horách otevírala událost významná i pro obec Líbeznice – v dubnu letošního roku uplynulo 120 let od narození velitele praporu hraničářského pluku a zároveň velitele pevnosti Hanička Jaroslava Mikuláše Nováka. Tak a teď mnozí pochopili, proč se jedna v ulic v naší obci jmenuje Plukovníka Nováka.

Bývalý československý legionář, který prošel za první světové války ruskou a sibiřskou frontou a byl přímým účastníkem bitvy u Zborova, pokračoval ve vojenské kariéře i v meziválečném období. V roce 1934 byl přeložen k 3. hraničářskému praporu ve Vamberku. V bouřlivém jaru 1938 se stal pak velitelem jedné z pevností v pohraničí, vybudované po vzoru francouzské Maginotovy linie, k ochraně našich hranic před rozpínavostí německého souseda. Pečlivě propracovaný systém betonových bunkerů měl udržet první nápor nepřítel z Německa do příchodu spojenců, především Anglie a Francie.

JAROSLAV MIKULÁŠ NOVÁK BYL VELITELEM PEVNOSTI HANIČKA

Bohužel stejně po vzoru francouzského pevnostního opevnění ani to československé nezachránilo naši republiku před německými okupanty. Ve Francii alespoň v některých pevnostech bojovali, poté co německá armáda obrannou linii obešla přes neutrální Belgie a začala obsazovat francouzské vnitrozemí, obránci našich pevností museli složit zbraně bez jediného výstřelu. Dalo by se tedy říct, že opevnění skutečně zabránilo prvnímu náporu nepřítel; bohužel nikoli válečnému útoku, nýbrž politickému – Mnichovská dohoda mezi našimi spojenci a Německem udělala kvůli „mnichovské zradě“ našich spojenců z propracovaného systému bunkerů i patnácti tvrzí pouhé tečky na mapě.

Pevnost Hanička

foto archiv

Jak asi bylo veliteli Novákovi, když musel nařídít svému praporu opustit pevnost? Ten pocit bezděje a zrady si asi nikdo z nás neumí představit. A jak teprve asi zvládal druhou zradu, tentokrát od vlastní vlády, kdy byl za svou vojenskou službu vlasti během druhé světové války odsouzen v padesátých letech k mnohaletému vězení?

PEVNOST HANIČKA JE ROZSÁHLÝ PROPRACOVANÝ SYSTÉM BUNKRŮ

Chcete-li si připomenout více z života skutečného vlastence, zalistujte ve starém vydání *Líbeznického zpravodaje* č. 1 z roku 2012 a začtěte se do článku ředitelky Oblastního muzea Praha-východ Mgr. Hany Závorkové (<http://www.libeznice.cz/sites/default/files/2012/01/lz-12-1.pdf>) nebo navštivte webovou stránku <http://www.hanicka.cz/> a vydejte se stopách naší minulosti do lůna Orlických hor.

-IČ-

Jaroslav Mikuláš Novák

foto archiv

VÝZVA

Obec Líbeznice vyhlašuje VÝBĚROVÉ ŘÍZENÍ

NA PRACOVNÍKA TECHNICKÝCH SLUŽEB OBCE LÍBEZNICE

Požadavky: řidičský průkaz skupina B (skupina C a T výhodou)
pracovitost, pracovitost, pracovitost
časová flexibilita

Platová třída 5, při kvalitním výkonu práce osobní ohodnocení (po zkušební době).

Nástup: **1. 11. 2017**

Příhlášky podávejte nejpozději do **15. 9. 2017**

Více informací na www.libeznice.cz

Z LÍBEZNICKÉ KRONIKY

„STAVBA“
NOVÉ ŠKOLY

(pokračování)

V r. 1933 dne 10. května se obec Líbeznice usnesla darovat místní školní radě pozemek ke stavbě školy. Eduard Frank a druzi podali proti tomuto usnesení protest, ale odvolací instance jejich rekurs zamítla a usnesení zastupitelstva schválila. Dne 22. října 1933 se místní školní rada usnesla postavit budovu za 500 000 Kč na novém místě. V r. 1934 bylo pět obcí požádáno, aby daly do rozpočtů náklady na stavbu školy: Líbeznice 163 500 Kč, Měšice 157 050 Kč, Báň 80 100 Kč, Hovorčovice 65 300 Kč a Zlonín 34 000 Kč.

Tri obce souhlasily, avšak Líbeznice a Hovorčovice neodpověděly. V říjnu r. 1933 byl ve zdejší obci

vyložen rozpočet místní školní rady, z něhož r. 1934 zaplatí obec Líbeznice 15 570 Kč na normální vydržování školy a 190 000 Kč na stavbu školy podle mimořádného rozpočtu. Vyhláška visela dva týdny a nikdo nepodal námitky. Z peněz uložených na stavbu školy dala r. 1934 obec 17 000 Kč okresu na rekonstrukci silnice z Dáblíc, až se bude škola stavět, obec si vypůjčí o 17 000 Kč více. Téhož roku se obec ucházela o půjčku 100 000 Kč na stavbu školy u zdejší záložny Kampeličky, ale nedošlo k uskutečnění zápůjčky.

V r. 1932 žádala obec cukrovar v Čakovcích o odprodej pozemku č. kat. 590-2, ale cukrovar nevyhověl. Později zdejší zemědělci nabídli obci několik stavebních míst a okresní školní výbor vypsál komisionální řízení za účelem schválení stavebního pozemku na den 12. 5. 1936. Komise (4 z Prahy, 13 říjenských) vybrala za nejlepší pozemek Františka Schoenbauera proti špýcharu. Místní školní rada r. 1937 toto pole koupila za 70 770 Kč, sáh 35 Kč.

Zatím r. 1936 byla zde otevřena pobočka první třídy měšťanské školy v Čakovcích, odkud sem občas na dohled docházel ředitel Josef Bauer. Roku 1937 byly v budově obecné školy už dvě třídy měš-

ťanské a stavba budovy se stala akutnější; proto okresní úřad svolil, aby obec Líbeznice si vybrala ze vkladu u Okresní záložny hospodářské 50 000 Kč k přípravným pracím na stavbu školy. Týž úřad vypsál komisionální šetření za účelem schválení náčrtků plánů na stavbu školy pro místní školní radu i přískolené obce na den 13. dubna 1937 a okresní školní výbor tyto náčrtky schválil dne 21. dubna 1937. Místní školní rada poslala naši obci rozpočet na stavbu školní budovy; podle něho by Líbeznice zaplatily 291 027 Kč.

V únoru 1938 inženýr Václav Velvarský (Libeň, Rokoska č. 1373) odevzdal místní školní radě podrobné stavební plány v měřítku 1 : 100, celkem 39 kusů plánů. Plány byly staticky propočítané. Na základě těchto předložených plánů vydal okresní školní výbor stavební schválení dne 25. února 1938. Brzy poté stavitel Velvarský odevzdal i podrobné rozpočty, aby vše bylo připraveno k výpání stavby.

Pokračování v příštím čísle.

Alexandra Dančová

OBECNÍ KNIHOVNA

JEN SI TAK TROCHU
S ČEŠTINOU HRÁTI

....

„Milujete češtinu? Usmíváte se, že se tak ptám. Dobrá tedy. Ale buďte tak hodní a dovolu mi několik otázek.“

Kterou češtinu milujete? Svou? Přítelovu? Češtinu pana Roštlapila, který bydlí pod vámi? Jsou to češtiny různé; není na světě dvou lidí, aby stejně článkovali hlásky, aby měli stejný slovník a shodnou dikci. A kdybyste nakrásně řekli, že milujete češtinu svou, jen tu svou vlastní, je to zas totéž: jako se od dob Libušiných nenarodily ve Vltavě dvě úplně shodné vlny, nepodaří se vám, abyste i jen dvakrát vyslovili s úplnou shodností jediné české slovo, jedinou českou hlásku. A mění se – a to měrou, o níž se vám ani nezdá – váš slovník, vaše frazeologie, vaše dikce a veškerá vaše čeština. Nemluvě ani o tom, že i za jediný den mluvíte jinak se sluhou v úřadě a jinak se svým představeným, jinak se svým děckem a jinak s kolegou odborníkem. Je tedy i ve vás čeština kolikerá. A od slovanského osídlení země českých žilo už mnoho lidí, ale ani dva doposud nemluvíli češtinou dokonale shodnou. Neboť: Nejsou na světě ani dva lidé, aby mluvili týmhž jazykem. Společný je mateřský jazyk asi tak, jako je společný obzor; ale není dvou lidí se stejným obzorem, každý je středem svého vlastního obzoru.“

PÍSMENO „A“ JE PODLE
AUTORA SKVOSTEM ČEŠTINY

Tak o našem, většinou ještě rodném, jazyce píše ve své úvodní kapitole v knize z roku 1946 s názvem *Chrám i tvrz* literární vědec, lingvista, publicista, překladatel a básník Pavel Eisner.

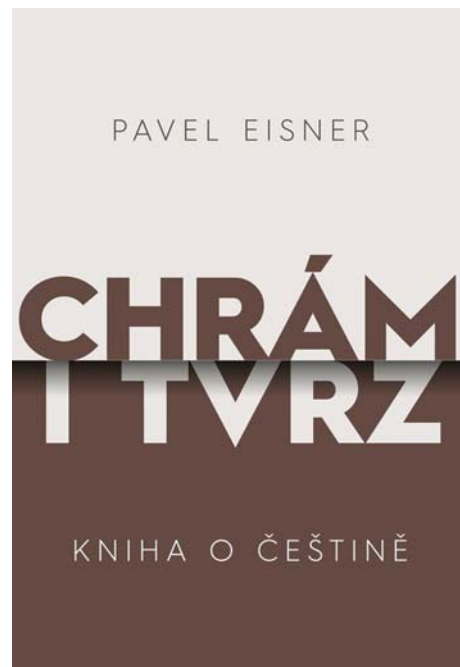
Ačkoli jsme se již mohli v jednom z dřívějších *Líbeznických zpravodajů* podrobně seznámit s tímto literárním autorem, jeho práce s češtinou je tak rozsáhlá, nadčasová a nevyčerpatelná, že jeho knihy můžeme číst stále znovu a stále znovu přicházet na posvátný obdiv k češtině. Jsem toho živoucím dů-

kazem, ke všem Eisnerovým knihám, které jsou k dispozici v naší knihovně, se pravidelně vracím. Ať je to kniha esejů o češtině *Chrám i tvrz*, básnické vyznání českému jazyku *Sonety kněžné*, či sbírka krátkých úvah a fejetonů k různým heslům tehdejší češtiny *Čeština poklepem a poslechem*.

Knih *Čeština poklepem a poslechem* znovu vyšla v roce 1996, tedy téměř po padesáti letech od prvního vydání, a do jejího děje nás uvádí Alexandr Kliment:

„Jednoduché písmeno A znamená česky nejen první písmeno latinské, a tedy i české abecedy, ale je to také spojka, a to hned dvojího významu: slučovací i odporovací. Záleží na tom, kde napíšeme čárku nebo jak se před vyslovením tohoto nejkratšího českého slova odmlčíme či nadechneme. Tohleto „A“ je skvost češtiny, říká Pavel Eisner, a toto písmenko a zároveň mnohovýznamný a důležitý článek našeho jazyka podrobuje poklepem a poslechem jemnému a důkladnému zkoumání. A tak už to obyčejné „A“ pro nás nebude nikdy po přečtení této knihy samozřejmostí. To si také autor přál, abychom totiž to nejpřirozenější a nejsamozřejmější, co každý máme zadarmo, tedy vlastní mateřštinu, nebrali a neužívali jen tak, jako že chodíme, tak samozřejmě, jako že dýcháme. Mluvit a psát ať je

projevem myšlení a sebevědomí. Na každém slovu záleží. A velmi se tedy vyplatí dobře vědět, co vlastně naše slova znamenají, co říkáme a co píšeme.“

LÍBEZNICE OD SLOVA LÍBEZNÝ,
SPANILÝ, KRÁSNÝ, LIBÝ,
LUZNÝ, NÁDHERNÝ ...

Pojďme zkusit objevovat slova polozapomenutá, slova všední a přitom krásná, slova, jež znějí libozvучně, jako například náš domov – Líbeznice. Od slova líbezný, též také spanilý, krásný, libý, luzný, nádherný, půvabný, ladný, utěšený...

Není to líbezná hudba pro naše uši, pokud je vyslovíme nahlas, a velmi libý pocit pro naši duši, protože žijeme v tak krásném místě?

Slovy Pavla Eisnera z knihy *Čeština poklepem a poslechem*: „Vším, co v této knize říkám, chci jen jedno: přimět vás, abyste prožívali češtinu vědomě, soustředěně. Ne jako já, zas jinak, po svém.“

Alexandra Dančová

 LITERÁRNÍ KALENDÁRIUM

LITERÁRNÍ KALENDÁRIUM

5. 8. 1850 narozen francouzský prozaik a dramatik Guy de Maupassant – *Miláček, Mont Oriol, Dědictví*

14. 8. 1860 narozen kanadský prozaik, zakladatel skautingu Ernest Thompson Seton – *Divoké děti lesů, Dva divoši, Kniha lesní moudrosti*

16. 8. 1920 narozen americký básník a prozaik Charles Bukowski – *Poštovní úřad, Nejkrásnější ženská ve městě, Ženy*

22. 8. 1920 narozen americký prozaik, scenárista, básník Ray Bradbury – *Martánská kronika, Z prachu zrození, 451 stupňů Fahrenheita*

23. 8. 1880 narozen ruský prozaik Alexandr Stěpanovič Grin – *Nachové plachty, Úžina mořských bouří, Jessie a Morgana*

26. 8. 1880 narozen francouzský básník, prozaik a dramatik Guillaume Apollinaire – *Alkoholy, Kaligramy, Život zasvětit lásce*

28. 8. 1895 narozen český prozaik a publicista Václav Kaplický – *Čtveráci, Kládvo na čarodějnice, Život alchymistův*

 BLAHOPŘEJEME

Blahopřejeme srpnovým jubilantům:

Vorlíčková Zdeňka – 87 let, Strnadová Jaroslava – 86 let, Rosendorfová Zdenka – 85 let, Černá Karolína – 82 let, Zahrádka Jan – 82 let, Korintová Zdeňka – 81 let, Kulhánková Marie – 80 let, Zemannová Anna – 75 let, Zahrádková Alena – 75 let, Vörösová Věra – 70 let, Řepa Václav – 70 let, Jelínek Otakar – 70 let, Rydvanová Jana – 60 let, Francová Libuše – 60 let, Mrzílek Richard – 60 let, Zanutto Vladimír – 60 let.

 POZVÁNKA

Zveme vás

v pátek 8. 9. 2017 od 18,00 hodin

do společenského sálu ZŠ a ZUŠ Líbeznice,

kde se budete moci seznámit nejen s tvůrci návrhu nové hasičské zbrojnice a zázemí technických služeb obce, ale pozvání přijali i autoři dalších soutěžních návrhů a také zástupci hodnotící poroty.

Přijďte se zeptat na vše, co vás ohledně plánované výstavby a úpravy prostoru kolem Domu služeb zajímá; představitelé obce zajímá i váš názor na vítězný návrh hasičské zbrojnice.

Obec Líbeznice

novostavby
opravy • rekonstrukce

elektro • topení • voda
plyn • vzduchotechnika

724 327 470 | 602 327 970

www.firma-stavby.cz

**ANGLIČTINA
NĚMČINA**

- kurzy pro děti i dospělé
- individuální výuka
- doučování

Tel.: 724 755 149
www.zivaanglictina.cz

Příprava na akreditované zkoušky Cambridge English

**FARMÁŘSKÉ
TRHY**

ZAHAJUJEME OPĚT 2. ZÁŘÍ

POTÉ KAŽDÁ DRUHÁ SOBOTA VŽDY OD 9.00 – 12.00 HOD.

Libeznice
MÍROVÉ NÁMĚSTÍ

SHOTOKAN JKA a WKF KARATE

pořádá

NÁBOR KARATE

nových členů do sportovní přípravy
pro chlapce a děvčata, doporučený věk od 6 -10 let

Kdy: úterý a čtvrtek od 15.30 - 16.30

Kde: v tělocvičně nové sportovní haly -
Na Chrupavce 422, v Líbeznicích

Nábor a ukázka 12. 9. 2017 od 15.30 hod a následně každé
úterý a čtvrtek až do konce října.

Tréninky jsou vedené zkušenými a úspěšnými trenéry, kteří mají velmi dobré výsledky v obou největších svazech karate v ČR. V prvním roce se zaměřujeme na všeobecný rozvoj, zlepšení koordinace, koncentrace a výrazné zlepšení fyzické kondice dětí. Výuka karate je zaměřena na základy bojového umění a přizpůsobená věku dětí. Tréninky jsou vedené herní formou, s důrazem na strečinková a relaxační cvičení v závěru hodiny.

Společné jarní a podzimní soustředění, letní tábor s výukou karate, klubové soutěže a společné turnaje pro všechny členy. Klubové a společenské akce – čarodějnice, dětský den, společné výlety dětí a rodičů.

Pro zájemce o sportovní karate možnost účasti na národních, případně mezinárodních soutěžích.

info: www.shotokan.cz

mobil: 777 583 500

mail: info@shotokan.cz

Facebook: Shotokan Neratovice - karate school JKA website

STONOŽKA LÍBEZNICE VÁS ZVE NA ZÍBEZNICKÝ

BLEŠÁK

KDY? V SOBOTU 2.9. 2017

13.00 - 17.00

AKCE SE KONÁ POUZE ZA PŘÍZNIVÉHO POČASÍ!!

KDE? V AREÁLU ZDRAVÍ, v Líbeznicích

Přijďte prodat to, co už doma nepotřebujete a jinému ještě udělá radost.
Přijďte si nakoupit originální neokoukané kousky.

Vstupné pro prodejce i nakupující ZDARMA!

Případné dotazy směrujte na libeznický.blesak@centrum.cz

STONOŽKA LÍBEZNICE, O. S.
VŠECHNY SRDEČNĚ ZVE NA AKCI

Líbeznický koloběh

sobota 16. září 2017
Areál zdraví v Líbeznicích

Líbeznický koloběh

netradiční závod dvojic na 10 km:
jeden jede, druhý běží, s výměnou na trase
9.30 začátek registrace
10.00 start prvních závodníků

Orientační závod pro děti

12.30 začátek registrace
13.00 start prvních závodníků

Zumbadance pod širým nebem
pro velké i malé tanečnice

Startovné pro Koloběh — 100 Kč/dvojice.
Startovné pro Orientační závod — 40 Kč/osoba.
Registrace závodníků a více informací — www.libeznickýkolobeh.cz.
Akce se koná za laskavé podpory obce Líbeznice.

Obuďte
tenisky,
oblékněte
tepláky
a pojdte si
společně
zasportovat,
nebo nás jen
povzbudit!

a jiné sportování

Stonožka Líbeznice ve spolupráci s taneční skupinou
SC Nextyle srdečně zve na

v Líbeznicích

- ✓ taneční kroužek pro kluky i holky – od října 2017
- ✓ pod vedením Natálky Podlipné
(lektorka taneční skupiny SC Nextyle)
- ✓ čtvrtek 16.00 – 16.55 skupina 7 – 12 let
čtvrtek 17.00 – 17.45 skupina 4 – 7 let
- ✓ v modrém sále v hale Na Chrupavce

Více info a přihlášky od září 2017 na www.stonozka.net

Chcete stabilní zaměstnání? Rádi byste pracovali v moderním prostředí? Hledáte pohodové kolegy?

Společnost CONTEG Cooling, s.r.o., zabývající se výrobou chladících zařízení pro potravinářství, nabízí pracovní příležitost ve výrobním závodě v Hovorčovicích na následujících pozicích:

- Strojní zámečník
- CNC operátor ohraňovacího lisu
- Svářeč
- Montážní dělník
- Brusič

Co Vám nabízíme:

standardní HPP, jednosměnný provoz od Po do Pá, zaškolení a odborné vedení, vzdělávání v oboru, stravenky

e-mail: k.pipalova@conteg.cz | tel.: 565 300 359 | web: www.conteg.cz/kariera

Těšíme se na Vaše životopisy!

Staňte se součástí našeho pracovního týmu v montážním závodě v Měšicích!

Společnost Geomine, a.s., zabývající se zakázkovou výrobou plechových dílů a vývojem výrobků z plechu, nabízí pracovní příležitost ve výrobním závodě v Měšicích na následujících pozicích:

- Vedoucí provozu
- Technolog - kontrolor
- Montážní dělník

Co Vám nabízíme:

standardní HPP, 1-2 směnný provoz (Po - Pá), zaškolení a odborné vedení, stravenky, odměna za plnou pracovní docházku

e-mail: lucie.klimesova@geomine.cz | tel.: 318 406 403 | web: www.geomine.cz

Těšíme se na Vaše životopisy!

Ve špajzu nabízíme farmářské potraviny od českých či zahraničních výrobců. Najdete u nás sýry, uzeniny, paštiky, chutney, omáčky, různé oleje, marmelády, sirupy, pečivo, kaše, müsli, ručně vyráběné čokolády, sušené ovoce a jiné zdravé sladkosti, pochoutky k vínu či k pivu a mnoho dalších produktů, bezlepkových nebo v BIO kvalitě.

K dispozici jsou místa k sezení, wi-fi připojení.

Na místě můžete také ochutnat stáčená či lahvová vína od pečlivě vybraných vinařů, točené pivo z Vinohradského pivovaru, kávu z domácí pražírny, šťávy z ovocných či bylinkových sirupů.

PO 10. ZÁŘÍ BUDE U NÁS K DOSTÁNÍ SKVĚLÝ BURČÁK Z VINAŘSTVÍ MADĚŘÍČ!!

Jdete na oslavu? Nebo už přemýšlíte o vánočních dárcích? Čím překvapit a obdarovat Vaše blízké nebo obchodní partnery, zaměstnance či klienty?

CO TŘEBA DÁRKOVÝ KOŠ?
Sestavíme, nazdobíme, zabalíme ☺

Vymyslíme Vám dárkové balení přesně na míru... jedno víno s paštikou či veliký koš plný dobrot z našeho sortimentu. Od září přijímáme objednávky na vánoční dárkové koše i pro firmy!

Najdete nás na Hlavní ulici 209, Měšice
(bývalá lahvárna, přímo u autobusové zastávky Na Rejdišti)

777 584 283

Pořádáme také ochutnávky vín a různé jiné tematické akce... Více informací najdete na našich webových stránkách či na fb.
<https://www.facebook.com/vespajzumesice/> • <http://vespajzu-mesice.cz/>
<https://www.google.cz/maps> Ve špajzu, Měšice

Chcete přijet autem a přesto si dát vínko či pivko?
Po předchozí domluvě možný odvoz Vás i Vašeho auta!

Po předložení tohoto inzerátu sleva na nákup Ve špajzu
10 %

Platí do 31. 11. 2017 na nákup zboží, ne na jiné slevy či na pořádané akce.

Těšíme se na Vaši návštěvu!

TISKOVÁ ZPRÁVA: Na severu Prahy proběhne první ročník BřeziněFestu

V sobotu 16. září se v Praze-Březiněvsi uskuteční 1. ročník celodenního rodinného festivalu – BřeziněFest 2017.

Dopolední program začne v parku úderem desáté a bude věnován převážně dětem. Vedle vystoupení skupiny Bombardák a venkovní diskotéky budou pro menší návštěvníky připraveny Kašpárkovy atrakce (obří bicí, bejbypankoví holičové, rajtovací postal a řada dalších).

Po obědě přijdou na řadu kapely a interpreti různých žánrů. Na své si přijdou příznivci tanečních rytmů, popové klasiky i rockové muziky. Hlavní hudební hvězdou večera bude skupina Tata Bojs, před ní se představí dynamičtí The Prostitutes nebo Jan Kalousek s kapelou. Celý den bude k dispozici bohatý a netradiční catering.

Vstup na festival bude zdarma, z ušetřených peněz budou moci návštěvníci podpořit finanční sbírku ve prospěch Neonatologického oddělení Nemocnice Na Bulovce, a to prostřednictvím projektu Lucie Borhyové LuckyBe dětem.

Festival se koná pod záštitou primátorky hl. města Prahy Adriany Krnáčové a starosty MČ Praha-Březiněves Jiřího Haramula.

Další informace o festivalu:

Web: www.brezineves.cz/index.php/brezineves-v-mediich/brezinefest-2017
Facebook: www.facebook.com/events/1497548230308799/

Kontakt pro média:

Martin Převrátíl | +420 608 880 106 | martin.prevratil@brezineves.cz

fitPULS

**DĚTSKÉ KROUŽKY
ZÁPIS**

ZUMBA / AEROBIC závodní tým
ZUMBA / AEROBIC nezávodníci
GYMNASTICKÁ / AEROBIK PRŮPRAVA
KLUBÍČKO – CVIČENÍ NEJMENŠÍCH
MINITANEČKY, HRY, CVIČENÍ
SPORTOVKY
KONDIČNĚ ZDRAVOTNÍ CVIČENÍ
KICKBOX, JUDO, KARATE
JOGA
TVOŘENÍ

fitPULS s.r.o. – sportovní a dětské centrum
U Parku 1, 182 00 Praha 8 - Březiněves
tel.: 774 271 713, 775 384 818
E-mail: info@fitpuls.cz, web: www.fitpuls.cz

TANEČNÍ SKUPINA STREAM of DANCE

Jedna z nejúspěšnějších tanečních skupin
v České republice otevírá své kurzy v Líbeznici

STREET DANCE – HIP HOP

pro děti od 6 let.

Kdy? Každé úterý 13:00 – 14:00 a 14:00 – 15:00

Kde? Sportovní a kulturní centrum Na Chrupavce

Přijďte na ukázkovou hodinu a zápis
dne **12. 9. 2017 od 13:00 a od 14:00**
nebo jakoukoli následující lekci.
První hodina je ZDARMA.

**Více na www.streamofdance.cz
nebo na tel.: 602 576 339, 604 475 931**

Taekwon-do v Líbeznicích

V září se v Líbeznicích ve Sportovní hale nově otevře pobočka oddílu Školy Taekwon-do Dan-Gun pro dvě věkové kategorie: pro děti ve věku 6–12 let a pro děti ve věku nad 12 let a dospělé.

Tréninky zde budou probíhat pro kategorii 6–12 let vždy ve středu 15,00–16,00 hod, první trénink 13. 9. 2017. Pro kategorii nad 12 let a dospělé vždy v pondělí 15,00–16,00 hod, první trénink 11. 9. 2017.

Korejské bojové umění sebeobrany Taekwon-do ITF škola vyučuje od r. 1991. Vedoucím a hlavním trenérem školy je Petr Poklop (nositel 6. danu - druhý nejvyšší technický stupeň dosažený v ČR), s titulem „mezinárodní instruktor“, žák korejského velmistra Hwang Ho Yonga (nositele 9. danu). Trénink školy je veden pod dohledem korejského mezinárodního instruktora Hwang Ho Yonga, který je předsedou mezinárodní technické komise Taekwon-do ITF a viceprezidentem mezinárodní federace. Škola Taekwon-do ITF Dan-Gun patří mezi největší školy v České republice. Ve svých řadách má členy České reprezentace, mistry a vicemistry světa, mistry České republiky. Všichni studenti, děti i dospělí se mohou zúčastňovat všech republikových závodů, seminářů, dlouhodobých soustředění, mohou být vybráni do výběrových skupin (např. Středisko talentované mládeže Praha, Česká národní reprezentace) atd. Díky mnohaleté práci s mládeží oddíl navštívil v květnu 2007 prezident ČR Václav Klaus. Trénink dětí ve věkové kategorii 6–12 let, který bude probíhat v Líbeznicích, bude veden s ohledem na vývojové zákonitosti této dětské kategorie. Hlavní důraz bude veden na rozvoj všeobecné motoriky pohybu se zaměřením na taekwon-do formou zábavných cvičení a her. Takže zde neuvídíte zdlouhavě jednostranně zaměřené tréninky. Tak se děti velice nenásilnou formou seznámí s taekwondem a vylepší své pohybové dovednosti. Po zkouškách na technický stupeň budou děti zařazeny do vyšších dětských technických skupin, kde se plně začlení do tréninků taekwonda. **Oddíl nabízí pro začátečníky první hodinu na zkoušku zdarma a dále možnost trénovat i vícekrát týdně opět zcela zdarma v kombinaci s tréninky v ZŠ Hovorčovicích, případně na Praze 9 na Proseku.**

Bližší informace o Škole Taekwon-do naleznete na
<http://dangun.taekwondo.cz> případně na tel.: 603 246 433.

SPORTOVNÍ ODPOLEDNE

S NÁBOREM MALÝCH FOTBALISTŮ

HŘIŠTĚ A SPORTOVNÍ HALA LÍBEZNICE

9.9.2017 OD 14:00HOD

Staňte se novými členy 1.FC Líbeznice, klubu s téměř stoletou tradicí

Kalendář akcí pro rok 2017

- 26. 8. Country večer
- 2. 9. Blešák
- 9. 9. Posvícení
- 16. 9. Líbeznický koloběh
- 7. 10. Vejšlap povodím mratínského potoka
- 26. 11. Vánoční trhy a koncert v kostele sv. Martina

Kam na kroužek? Do Klubu Zaškolák!

Opět je tady září a s ním i rozhodování dětí i rodičů, jak naložit s časem po vyučování, do jakého kroužku se přihlásit, jak na něj dítě dopravit... Protože jsme také maminky a také řešíme podobné problémy, rozhodly jsme se před dvěma lety v měsíckém Centru volného času nabídnout mladším školákům kroužky v Klubu Zaškolák. Naše myšlenka rodiče i děti zaujala a tak letos otvíráme již třetí „kroužkový“ rok.

Co je Klub Zaškolák?

Je to nabídka kroužků pro děti z prvního stupně ZŠ v Líbeznici i Hovorčovicích, které budou moci navštěvovat v úterý odpoledne. V rozvrhu máme kroužky pohybové, jako judo a tanečně-pohybová průprava, vzdělávací – můj počítač, hravé pokusy, angličtina i kreativní – hravé kuchtění, lego hraní. „Bonusem“ navíc je i letos doprava na kroužek a zpět klubovým autobusem, ve kterém na převzetí dětí z družiny a jejich předání zpět do družiny nebo přímo rodičům dohlídne „autobusová babička“. Rodiče tedy nemusí řešit kvůli přesunu dítěte na kroužek uvolňování z práce.

Důležitým dnem pro rozhodování bude úterý 26. září, kdy budou pro rodiče a školáky z prvního stupně připravené ukázkové hodiny nabízených kroužků. Předběžný rozvrh jsme připravili s ohledem na konec vyučování a možnosti uvolňování dětí ze ZŠ Líbeznice a ZŠ Hovorčovice, pro které jsou kroužky Klubu Zaškolák především určeny. Věříme, že z naší nabídky si vyberou začátečníci, především z prvních tříd i pokročilejší děti, které už naše kroužky navštěvovaly. Nabídka je koncipována tak, aby si alespoň jeden kroužek vybralo každé dítě. A není definitivní a neměnná. Rádi předběžný rozvrh upravíme a doplníme dle zájmu dětí, nový kroužek jsme schopni otevřít už pro pět přihlášených dětí.

Podrobnější informace o jednotlivých kroužcích, předběžný rozvrh, ceník a mnoho dalšího najdete na www.klub-za-skolak.webnode.cz. A všechny vaše dotazy rádi zodpovíme přímo na ukázkových lekcích. Tak se k nám přijďte podívat.

ZÁŘÍ V CVČ

centrum
volného
času
MĚSICE

PŘIHLASE SE
UŽ TEĎ

VEŠKERÉ INFO
KE KURZŮM
KLUBU ZAŠKOLÁK

CVČ Měšice
KLUB
ZAŠKOLÁK

WWW.KLUB-ZA-SKOLAK.WEBNODE.CZ

KURZY PLAVÁNÍ

- DĚTSKÉ PLAVÁNÍ
- RODINNÉ PLAVÁNÍ
- PLAVECKÁ PŘÍPRAVKA

moderně zařízený bazén, komfortní zázemí,
profesionální a příjemné lektorky

AKTIVITY PRO MAMINKY A OSTATNÍ

- BODYBALL • JÓGA • KLUB SENIORŮ
- dětský koutek s dohledem na děti
příjemné prostředí s kavárnou,
venkovní hřiště, bezbariérový přístup
a parkování v areálu centra

Kulturní výbor Obce Líbeznice, Sbor dobrovolných hasičů, Obec baráčníků, 1. FC Líbeznice,
ZO Českého zahrádkářského svazu, nezisková organizace Stonožka a skautské středisko WILLI

si Vás dovoluji pozvat na

LÍBEZNICKÉ POSVÍCENÍ

sobota 9. září 2017

u zdravotního střediska v Líbeznicích

9. 9. - sobota od 13:00

Olga Lounová

výrobky lidových řemesel • pouťové atrakce
občerstvení • Pole dance • ohnivá show

Strahovanka • Klasickéj postup

Olga Lounová

Raperka SharkaSS

Spirituál Kvintet

Spirituál kvintet

Monika Absolonová

Team Revival Znojmo

Beatbox – BeatSolčy • Abraxas

Monika Absolonová

Moderují: **Tomáš & Tomáš**

Abraxas

10. 9. - neděle od 10:00

Pouťové atrakce

